

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 139/2025
06.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Пешића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К.бр.230/24 од 26.09.2024.године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.269/24 од 02.12.2024.године, у седници већа одржаној дана 06.02.2025. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Пешића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К.бр.230/24 од 26.09.2024.године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.269/24 од 02.12.2024.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К.бр.230/24 од 26.09.2024.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело пореска утаја из члана 225. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци и на новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара, као споредну казну, коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, што ако не учини, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих хиљаду динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка и то Основном јавном тужилаштву у Нишу у износу од 94.269,43 динара, као и Основном суду у Нишу судски пашал у износу од 5.000,00 динара, сходно члану 264. ЗКП, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.269/24 од 02.12.2024.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Пешића и потврђена пресуда Основног суда у Нишу К.бр.230/24 од 26.09.2024.године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Пешић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање и одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног окривљеног АА, адвокат Зоран Пешић у захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП јер су разлози о одлучним чињеницама у првостепеној пресуди потпуно нејасни и у знатној мери противречни, те постоји знатна противречност у погледу одлучних чињеница, због чега се није могла испитати правилност и законитост пресуде.

Бранилац окривљеног у осталом делу захтева истиче да је првостепени суд одбио предлоге браниоца окривљеног за одређивање вештачења од стране вештака графолога, а ради утврђивања да ли се на спорним уговорима налазе потписи сведока ББ и ВВ, већ је суд наведене спорне околности утврђивао само на основу исказа ових сведока. Бранилац још наводи да окривљени није оспорио да је са рачуна привредног друштва подигао износ од 22.521.000,00 динара на име материјалних трошкова, али да је наведено било оправдано и да о свему постоји документација. Поред тога, суд није ценио чињеницу да је само једном вршена теренска контрола и да том приликом окривљени није био присутан, те из тог разлога није могао да приложи наведену документацију а да је решење о утврђивању обавезе преузео тек после годину ипо дана, односно 2016. године. На крају, бранилац је још истакао да током поступка није испитана бивша супруга окривљеног, у критично време запослена као књиговођа и која сигурно има сазнања у вези са документацијом и пословањем фирме, посебно што је била присутна током наведене контроле.

По оцени Врховног суда, бранилац окривљеног у овом делу оспорава утврђено чињенично стање и полемисе са чињеницама утврђеним у правноснажним одлукама, па на овај начин суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Бранилац окривљеног у осталом делу захтева указује да суд приликом одмеравања казне није у довољној мерио ценио олакшавајуће околности на страни окривљеног, а то је његов ранији живот, држање током кривичног поступка, имовинске прилике и чињеницу да је отац малолетног детета које издржава, те се сврха кажњавања могла остварити и блажом казном затвора, а посебно мањом новчаном казном. На овај начин, бранилац окривљеног суштински указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и 3), 440. и 441. став 1 ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је овај суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Пешића оценио као недозвољен.

С тога је Врховни суд са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић